

under
CONSTRUCTION
Bangkok, THAILAND

ขออภัยในความไม่สะดวก
sorry (Rama IX Art Museum Foundation)

不便之处请原谅!

มีดสอิ่ง ออรัล สอิ่ง

B-CA1-1-0069

ABR-0099-62-2002

under construction

Bangkok, THAILAND

Sorry for the Inconvenience
ขออภัยในความไม่สะดวก
an art exhibition by Chinese, Indian and Thai artists
23 Feb. - 30 March, 2002

Rama IX Art Museum Foundation

Bangkok University Art Gallery
Subohd Gupta (India)
Montri Toemsombat(Thailand)
Cui Xiu Wen (P.R. China)
Project 304

Bharti Kher (India)
Wang Gongxin (P.R. China)
Michael Shoawanasai (Thailand)

Si-Am Art Space
Sharmila Samant (India)
Chen Shoaxiong (P.R. China)
Thasnai Sethaseree (Thailand)
Apichatpong Weerasethakul (Thailand)

in collabation with Japan Foundation, Bangkok
the Artist - In - Residence Program, Internatoinal Art School, Alliance
Francaise, Bangkok
curated by Gridthiya Gaweeewong

Sorry for the inconvenience is a local exhibition of the main project, Under Construction, Initiated and endorsed by the Japan Foundation Asia Center with partially supported by Bangkok University & Jim Thompson

B-CPA-1-0069

About the Under Construction Project

The "Under Construction" Project is a new type of collaborative project that involves 8 young curators in their twenties and thirties from 7 different countries in Asia—China, India, Indonesia, Japan, Korea, the Philippines, and Thailand to work together through research and discussion toward the common goal of creating one exhibition.

This project comprises two parts : series of local exhibition in various Asian cities and one collective exhibition in Tokyo. In the local exhibitions, to be launched from 2001 to 2002, the participating curators will each produce an exhibition that will demonstrate their understanding of contemporary art in Asian countries, including their own, as the result of their research. The collective exhibition, to be presented in 2002, will reconstruct these local exhibition and highlight the various Asian perspectives on contemporary art within the region. Thus, the goal is to show an actual as well as current Asia in the age of globalization.

In the process of creating the exhibition, the young curators will have a rare and stimulating to respond to the challenges of understanding each others' arts as well as cultures, and sharing a common theme to reach a common goal. In describing the nature of this cross border curatorial effort, we have decided to call this entire project, "Under Construction."

The Japan Foundation Asia Center

โครงการ "Under Construction" (กำลังก่อสร้าง)

โครงการ "กำลังก่อสร้าง" เป็นโครงการความร่วมมือแบบใหม่ที่สนับสนุนศิลปินรุ่นใหม่วัย 20-30 ปีไว้ด้วยกัน 8 คนจาก 7 ประเทศในเอเชียให้ทำงานประสานกัน ได้แก่ จีน อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี ฟิลิปปินส์ และไทย โดยเป็นการทำงานร่วมกัน ตลอดจนทำการวิจัย และอภิปรายเกี่ยวกับเป้าหมายพื้นฐานในการจัดงานนิทรรศการ ศิลปะให้มีลักษณะเป็นหนึ่งเดียวกัน

โครงการนี้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ นิทรรศการชุดภายในเมืองต่างๆ ของแต่ละประเทศแถบทวีปเอเชียและนิทรรศการศิลปะรวมกลุ่ม ณ กรุงโตเกียว ทั้งนี้ นิทรรศการภายในเมืองต่างๆ จะเริ่มจัดแสดง นับตั้งแต่ปี 2001 เรื่อยมาจนถึงปี 2002 โดยที่ศิลปินผู้ร่วมในโครงการนี้จะจัดการอภิปรายสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับงานศิลปะร่วมสมัยในประเทศแถบเอเชียด้วย รวมทั้งในประเทศของตนเอง อันเป็นผลจากการวิจัย ส่วนงานนิทรรศการรวมกลุ่มของโครงการนี้จะจัดขึ้น ในปี 2002 โดยการรวบรวมผลงาน จากนิทรรศการท้องถิ่นทั้งหมดมาจัดแสดงขึ้นใหม่ ณ กรุงโตเกียว โดยการนำเสนอทัศนคติและมุมมองของศิลปินในหลายมุมมอง ต่อเอเชีย อย่างไรก็ตาม เป้าหมายเพื่อแสดงข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับความเป็นเอเชียปัจจุบัน

ในกระบวนการจัดสร้างนิทรรศการศิลปะดังกล่าว ศิลปินรุ่นใหม่จะได้รับความโอกาสในการเดินทางทำวิจัย และมีแรงกระตุ้นในการตอบโต้กับการท้าทายต่อความเข้าใจงานศิลปะซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับวัฒนธรรมและการแลกเปลี่ยนแกไขความคิดพื้นฐาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายพื้นฐานไว้ ขณะเดียวกันเพื่อ เป็นการบรรยายลักษณะของความพยายามในการจัดสร้างงานของศิลปินร่วมมือกันทำงานแบบใช้พรหมแดน ฉะนั้นพวกเรา จึงตัดสินใจที่จะเรียกโครงการทั้งหมดนี้ว่า "กำลังก่อสร้าง" (Under Construction)

ศูนย์เอเชีย มูลนิธิญี่ปุ่น

Under construction Local Exhibitions

Ashiya, Japan "From the Sea of Trees"

Venue Ashiya City Museum of Art & History
 Date October 20, 2001 (Sat) – November 25, 2001 (Sun)
 Organized by Ashiya City Museum of Art & History, Ashiya Foundation of
 The Japan Foundation Asia Center
 Curator Yamamoto Atsuo

Seoul, Korea "Fantasia"

Venue space ima
 Date November 7, 2001 (Wed) – December 9, 2001 (Sun)
 Organized by Ilmin Museum of Art, The Japan Foundation
 Curator Kim Sunjung, Kamiya Yukie, Pili

Bandung, Indonesia "Dream Project : Under Construction"

Venue Fabrick Gallery
 Date February 1, 2002 (Fri) – February 28, 2002 (Thurs)
 Organized by The Japan Foundation, Soemardja Gallery of Bandung
 Institute of Technology
 Curator : Asmudjo Jono Irianto

Manila, The Philippines "Crafting Economies"

Venue Culture Center of the Philippines
 Dates February 5, 2002 (Tue) – March 17, 2002 (Sun)
 Organized by The Japan Foundation, Culture Center of the Philippines
 Curator Patrick D. Flores

Mumbai, India "Customs Clearance"

Venue Pundole Gallery
 Dates February 15, 2002 (Fri) – March 17, 2002 (Fri)
 Organized by The Japan Foundation, Pundole Gallery
 Curator Ranjit Hoskote

Bangkok, Thailand "Sorry for the Inconvenience"

Venues Project 304, Bangkok University Art Gallery, Si-Am Art Space
 Dates February 23, 2002 (Sat) – March 30, 2002 (Sat)
 Organized by The Japan Foundation, Project 304, Bangkok University Art
 Gallery, Si-Am Art Space, International Art School,
 Alliance Francaise (Artist – in – Residence Program)
 Curator Gndthiya Gawewong

Beijing, China "Fantasia"

Venue East Modern Artcentre
 Dates March 2, 2002 (Sat) – March 30, 2002 (Sat)
 Organized by The Japan Foundation, East Modern Artcentre
 Curators Pili, Kamiya Yukie, Kim sunjung

Collective Exhibition

Tokyo, Japan "Under Construction"

Venues The Japan Foundation Forum, Tokyo Opera City Art Gallery
 Dates December 7, 2002 (Sat) – March 2, 2003 (Sun)
 Organized by The Japan Foundation Asia Center, Tokyo Opera City
 Cultural Foundation

Today Asia; an angle from Thai, Chinese and Indian cultural workers

Cultural spaces plight

Under Construction project provides a great opportunity for us to explore the connection between Thai contemporary culture and its so-called origins of our tradition, respectively, Indian and Chinese civilization. Based on a short trip survey of these two countries and five cities for approximately three weeks, I could not say I am able to understand what is going on with today's China and India. But at least, my hypothesis about the trace of our cultural connection was somehow uncovered to a certain extent. And thus, I consider this effort a good start to re-examine our identity as well as the current situation we share since the 13th century. The question is how our culture has been changed, and what kinds of factors have influenced those changes. And this acts as an initial focal point for this show.

In response to the main concept of Under Construction, the phrase 'Sorry for the Inconvenience' propped up during my email correspondent with Norihiko Yoshioka, assistant director of Japan Foundation, Bangkok. Here, I would like to touch upon the issue of space first. The exhibition is divided into three spaces due to the insufficient cultural spaces in Bangkok. This situation does not only occur here, but across the board, esp. in Asian countries. In December, our collective exhibition will take place in two different venues in Tokyo namely, Japan Foundation Forum and the Tokyo Opera City Art Gallery. In Bangkok, it's such a pity that we couldn't accommodate a not-so-big show, like the Tokyo Opera City Art Gallery which consists of merely ten artists. Therefore, the vast distant of each show in three venues around the city conjures up the inaccessibility of the cultural spaces, yet also suggests an authentic experience for the foreign audience as a parody of how Bangkokians encounter their communication and transportation system on a daily basis.

Sorry for the inconvenience

This exhibition attempts to search for the contemporary Asian identity, through the link between past and present and the observation of daily life in today's culture. There has been a tremendous growth and expansion within the urban landscapes and its respective cultures. With each country having its own pacing of the transformation process, some retain a strong connection with its traditional culture on a certain level, while some abruptly change and detach from their own tradition.

In a country such as India, tradition still plays vital roles in every aspect of the people's lives. Its cities demonstrate a conflict between rural and urban ambient. Whereas the cities in China such as Beijing, ShenZhen and Shanghai are almost finished, while Guangzhou still remains under construction. As in Thailand, the process is a combination of both these countries. Although some infrastructure had been laid, there's still much room for improvement. We are likened to the term, "work in progress", because of the ongoing construction, deconstruction and reconstruction of the urban landscape, as well as our cultural landscape.

Contemporary works of arts co-exist in different levels among Indian, Chinese and Thai artists. Being 'witnesses' of the transformation of cities, society and culture and as artists, who are effected by these radical shifts, they formulate a new kind of artistic language to express their individual thoughts. Based on my research trip, there are both similarities and differences between those artists. Some pertinence vaguely remains, yet a new kind of connection emerges. Where the Indian and Chinese artists are quite similar to the Thai counterparts in terms of their lifestyles, artistic practice and media, the issues they raise, somehow, will be juxtaposed with how they tackled them, which is based on one's context.

"Sorry for the inconvenience" suggest the interruption of our journey, either through the physical spaces or in cyberspace. It deals with the similarities and the differences among Asian situation. It surveys the idea of how individuals response to the changes, from traditional lifestyle to a modern one, from rural to urban culture and the influx of the mass media. Works will challenge audience's perception of today's Asia and the constructed image of Asia by the Nation/ State tourist agency. The transformation might apply on various levels in each cities and countries. In the rural context, the tradition has been westernized and shifting endlessly. The dislocation and alienation of the rural population, who migrate to the bigger cities, in order to find job, and seek for better education, happened in the lower middle and middle class sectors. While the lower class and the labors also encounter this kind of changes, resulted from the dislocation and transmigration. In the urban side, changes and migrations also occurred in different contexts. Lately, our countries have mutated due to the assimilation of the western culture in almost all aspects of our daily life. This caused the process of globalization and as Saskia Sassen stated in her recent book, "Globalization and Discontent", that *"Globalization is a process that generates contradiction spaces, characterized by contestation, internal differentiation, continuous border crossing."* *

However, there are not only the spaces themselves that contradict, but the residents who had encountered endless border crossing. Meaning the mixture of everything, from local, global, north, south, east and west, spiritual, technology and so on. This hybridization of everyday life is interesting. And it is this kind of hybridization that could create a new kind of paradigm, of which we would like to portray in this exhibition, "Sorry for the inconvenience".

A tale of bindi - karaoke - and urban ghost

Many layers of fragmental narratives are rendered in this exhibition to touch upon the idea of "sorry for the inconvenience - Under Construction". Some artists like Chen Shaoxiong (P.R. China) and Thasnai Sethaseree (Thailand) work directly with the physical spaces in urban landscapes. Some dealt indirectly, with a more conceptual approach.

On the streets of Guangzhou, an urban landscape almost identical to Bangkok, Chen Shaoxiong could not help but be taken in by a changing urban land-

scape. He documented and tried to capture the moment of this 'work - in - progress' city. He photographed and reconstructed this changing landscape in a small model, and re- photographed them with the actual site. However, it's still hard for him to keep up with the fast pace transformation of the city itself.

Unlike Shaoxiong's work, Thasnai is interested in the idea of the process of cultural transformation. Either a notion of the identity or cultural imitation among the East and the West or the East and the East, he played with the idea of wrong time and wrong place. How culture was interpreted in a different context. In "Let's do it, We will be alright," a Chinese New Year project portrays how Chinese culture has become part of Thai culture. Using the set-up station, similar to one that people use in most Chinese New Year festival, Thasnai will offer a transit cultural space within the actual site and in the context of Chinese family-own art space, Siam - Art Space.

Subohd Gupta (India), Montri Toemsombat (Thailand) and Apichatpong Weerasethakul (Thailand) deal with personal politics and explore their mental spaces by using performance, sound and video works. Subohd constantly worked with an individual reaction towards social change with an idea of purification by using cow dung as a major element in most of his oeuvre. Reflecting on his childhood experience in a remote area of Bihar, he questioned his identity with the modern way of life in an urban area. In Bangkok Buffalo Boys Project, Montri investigates the idea of a lack of education opportunity among young boys in I-san. What happen if they didn't get good educational experience? I - San Boys will either end up being taxi drivers in Bangkok, vendors, or gigolos/go-go boys in Patpong.

Experiments with a new kind of story telling, an independent filmmaker, Apichatpong Weerasethakul works with sound in this project. He collaborates with his colleagues and the famous radio drama group, "Katethip". Providing them the resume of his artists and curators' friends, Katethip writes the script of "the artists' dream" and play according to their own style. An art world, known as a bohemian lifestyle, has been reinterpreted within the mainstream context.

Preferring to play upon current situation with their fragmented narratives, Bharti Kher (India) and Cui Xiu Wen (P.R. China) explore gender issue in different approaches. Bharti speaks about her experience as an Indian Diaspora, meaning an 'alien' in her own hometown. A white Indian by birth, her works portrayed the role of Indian women in today's society by using bindi, with a snake/sperm shape, as a symbol of both traditional accessories and a trendy fashion. The use of bindi render the awkward position of such materials, which drives the role of men and women in today's Indian as quite an equal status; both having to deal with different kinds of frustration in their sexuality.

The juxtapose between the old and the new are rendered differently in Cui Xiu

Wen's piece. Lady's is a five minute video that she sneakily shot in a women's toilet located in a karaoke lounge in Beijing, with a hidden handheld camera. Considered the most private space that Chinese girls can freely being herself, even for a fleeting moment, the video compared two ways of lifestyle: the cleaners who worked in the karaoke bar and those girls who tend to go with the wind of changes. It's an interesting reality that Cui offered the audience with a subjective point of view.

Like it or not, Karaoke has become a critical part of a new culture in China, along with drugs and the Internet. The underground life, as portrayed in Cui Xiu Wen's piece could also be seen as another form of entertainment in a domestic area. Wang Gong Xin (China) tackles this issue by constructing a five-minute video karaoke, with images of people singing; reflected in their moving mouth.

Sharmila Samant (India) works upon the clash between local and globalization by using multi-disciplinary approach such as photography, installation and video. Her works reflected her experience as an artist-in-residency program for almost four years in European countries. The tension between traditional lifestyle, and the new way of living has been rendered by the local materials and multi million corporate logos which sometimes reconstructed them in domestic context. They question the Indian identity within the fast paced global set-up.

Michael Shoawanasai (Thailand) plays with the notion of Asian mentality by employing the word "sorry" as a key word. In his e-card project, he invites people to apologize to their friends and relatives that they have felt guilty to. The project plays with the modest behavior of Asians, which normally sees themselves as having a passive voice.

It's been interesting to see how could we get away with constantly apologizing. Maybe when we are done with our 'developing' stage, we might be able to stop saying sorry for the inconvenience, and take the sign 'under construction' out from the sites. The question is when?

Gridthiya Gaweewong
Bangkok
1 February, 2002

Rama IX Art Museum Foundation

เอเชียวันนี้ : มุมมองของคนทำงานวัฒนธรรมไทย จีน อินเดีย

ปัญหาของพื้นที่ทางวัฒนธรรม

นิทรรศการศิลปะร่วมสมัยระดับภูมิภาค Under Construction (โครงการกำลังก่อสร้าง) ถือเป็นโอกาสอันดีในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมร่วมสมัยไทยกับวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ถือว่าเป็นรากเหง้าของเราคืออารยธรรมของอินเดียและจีน จากการเดินทางสำรวจระยะสั้นที่สองประเทศและห้าเมืองในช่วงเวลาประมาณสามสัปดาห์ ฉันไม่สามารถพูดได้ว่าฉันเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสถานการณ์ทั่วไปของจีนและอินเดียแต่อย่างน้อยสมมติฐานของ

ฉันที่ตั้งขึ้นเกี่ยวกับการค้นหาร่องรอยของการเชื่อมโยงวัฒนธรรมของทั้งสามประเทศว่าเป็นไปในรูปแบบใดค่อนข้างชัดเจนขึ้น ประสพการณ์ครั้งนี้ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะตนของเราได้ หลังจากที่พวกเราได้แลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมกันมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 คำถามที่เกิดขึ้นก็คือ กระบวนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบใดปัจจัยประเภทใดที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้และปฏิกิริยาของปัจเจกในแต่ละสังคม

นั้นเป็นไปในรูปแบบใด ประเด็นนี้ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของนิทรรศการศิลปะร่วมสมัยครั้งนี้

เพื่อเป็นการตอบคำถามของแนวคิดหลักของโครงการกำลังก่อสร้าง (Under Construction) ซึ่งเป็น โครงการใหญ่ที่มูลนิธิญี่ปุ่น ศูนย์เอเชีย เซ็นเตอร์ โตเกียว ได้ริเริ่มขึ้นเมื่อสามปี ที่ผ่านมา คำว่า "ขอยกในความไม่สะดวก" ก็ปรากฏขึ้น ในช่วง ที่ มีการ อี เม ล์ คู ย กัน กับ คุณในวชิโกะ โยชิโอกะ ผู้ช่วยผู้อำนวยการมูลนิธิญี่ปุ่น (กรุงเทพฯ) เราคิดว่าคำนี้จะ เป็น สิ่ง ที่ ตอบ คำถาม ของ แนวคิด ได้ ค่อนข้าง จะ ชัด เจน ต่อกับ นิทรรศการ ที่ จะ จัด ขึ้น ใน กรุงเทพฯ เนื่องจาก คำนี้ จะ ถูก ใช้ อย่าง สม่า เสมอ เมื่อ เรา เห็น คำ ว่า "กำลังก่อสร้าง จน กลาย เป็น ส่วน หนึ่ง ใน ชีวิต ประจำ วัน ของ พวก เรา ไป เสีย แล้ว ประเด็น เรื่อง พื้นที่ กลาย เป็น ปัญหา ใหญ่ เนื่องจาก มัน ยัง ถูก จัด การ อยู่ ตลอด เวลา ทั้ง จาก ภาครัฐ และ เอกชน ใน ส่วน ของ พื้นที่ ทาง วัฒนธรรม ซึ่ง ตอน นี้ กำลัง กลาย เป็น ประเด็น สุด อึด ของ คน ใน วงการ ศิลปะ ใน เมือง ไทย กรณี โปรเจ็ค หอศิลป์ ปทุม ที่ ถูก กระจับ ไป ประเด็น พื้นที่ ทาง วัฒนธรรม น่า จะ เป็น หัว ใจ สำคัญ อีก ส่วน หนึ่ง ของ นิทรรศการ นี้ เนื่องจาก นิทรรศการ นี้ ถูก กระจาย ถึง พื้นที่ ถึง สาม แห่ง เหตุ ที่ เรา ไม่มี สถานที่ ใหญ่ พอ ที่ จะ จัด แสดง นิทรรศการ นี้ ได้ ภาย ได้ เงื่อนไข ของ เวลา ปัจจุบัน สถานการณ์ ดัง กล่าว ไม่ เพียง แต่ เกิด ขึ้น ที่นี้ แต่ ก็ ยัง เกิด ขึ้น ใน ประเทศ อื่น ๆ ใน เอเชีย แม้ กระทั่ง ญี่ปุ่น จะ เห็น ได้ ว่า เดือน ธันวาคม ที่ จะ ถึง นี้ นิทรรศการ ใหญ่ Under Construction จะ รวบรวม

นิทรรศการของท้องถิ่นทั้งหมดไปจัดขึ้น ที่ กรุง โตเกียว ณ หอศิลป์ ถึง สอง แห่ง คือ Japan Foundation Forum และ Tokyo Opera City Art Gallery สิ่ง ที่ น่า สนใจ คือ เรา ไม่ สามารถ หา สถานที่ ใหญ่ พอ เพื่อ จะ ให้ เป็น การ แสดง งาน เดียว ซึ่ง ประกอบ ไป ด้วย ศิลปิน กว่า 40 คน สำหรับ งาน นี้ การ กระจาย แสดง ตาม สถานที่ ทั้ง สาม แห่ง น่า จะ บอก อะไร ได้ พอ สมควร ถึง สภาพ ที่ ไม่ พร้อม ต่อ กิจกรรม ทาง ศิลป วัฒนธรรม ร่วม สมัย แบบ นี้ ใน ประเทศ แบบ นี้ แต่ ใน ทาง กลับ กัน เรา ต้อง การ จะ ตก ย้ำ ถึง สภาพ ความเป็นจริง ของ การ เข้า ถึง พื้นที่ ทาง วัฒนธรรม และ ยัง ได้ แบ่งปัน ประสบ การณ์ จริง สำหรับ ผู้ ชม โดยเฉพาะ อย่าง ยิง ชาว ต่าง ชาติ ต่อกับ ชีวิต ของ ชาว กรุงเทพฯ ว่า ต้อง เผชิญ ต่อ ระบบ การ คมนาคม แบบ ไหน ใน ชีวิต ประจำ วัน ขอยกในความไม่สะดวก !

เอกลักษณ์ของเอเชีย กับเมืองที่กำลังก่อสร้าง

การจัดแสดงนิทรรศการครั้งนี้พยายามที่จะ ค้นหา ลักษณะ เฉพาะ แบบ ร่วม สมัย ของ เอเชีย ตลอด จน เป็น การ เชื่อม โยง กัน ระหว่าง อดีต จนถึง ปัจจุบัน และ มีการ สังเกต การณ์ ของ ชีวิต ประจำ วัน ของ วัฒนธรรม ปัจจุบัน อีกทั้ง ยัง มีการ เจริญ เติบ โต อย่าง ยิ่ง ใหญ่ และ การ ขยาย ตัว ใน ด้าน ภูมิสถาปัตย์ และ วัฒนธรรม เมือง แต่ละ ประเทศ ล้วน มี วิถี แห่ง การ ขนบ การ เปลี่ยนแปลง ทาง สังคม และ วัฒนธรรม ที่ ต่าง กัน บาง ประเทศ ยัง มีการ เชื่อม ต่อ อย่าง แกร่ง แกร้ง ของ วัฒนธรรม เดิม บาง ประเทศ ก็ มีการ เปลี่ยนแปลง อย่าง อับ พลับ และ บาง ก็ ถอน ตัว ออกจาก ประเพณี ดั้งเดิม ของ ตนเอง อย่าง ลื่น เชิง

ในอินเดีย ประเพณี ยังคง มี บทบาท ใน วิถี ชีวิต การ ดำรง ชีวิต ของ ทุก คน อยู่ ความ ชัด แฉ้ง ระหว่าง ความ ทัน สมัย กับ ประเพณี เดิม เกิด ขึ้น จาก กระบวนการ วาง รากฐาน ของ ระบบ โครงสร้าง ของ สังคม ใหม่ เมือง แต่ละ เมือง แสดง ให้ เห็น ถึง ความ ชัด แฉ้ง ระหว่าง สภาพ ขนบ ทก กับ เมือง ใน ประเทศ จีน ยังคง มีการ ก่อสร้าง เมือง ใหม่ อย่าง ตลอด เวลา หัว เมือง ใหญ่ ของ จีน เช่น ปักกิ่ง เซินเจิ้น และ เซียงไฮ้ นั้น เกือบ เสร็จ แล้ว ใน ขณะ เดียว กัน เมือง กวางโจว ยัง คง อยู่ ใน สภาพ กำลัง ขยาย ตัว อย่าง รวดเร็ว ส่วน ประเทศไทย นั้น จัด ว่า อยู่ ใน ระหว่าง กระบวนการ ของ ทั้ง สอง ประเทศ แม้ ว่า สิ่ง สาธารณูปโภค กว้าง รากฐาน ไว้ แล้ว ใน ระดับ หนึ่ง แต่ ยังมี หลาย จุด ด้วย กัน ที่ เรา ต้อง การ การ ปรับปรุง และ พัฒนา สภาพ การ ขยาย ตัว ของ เมือง นั้น ใน เมือง ใหญ่ นี้ มี หลาย เป็น "งาน ที่ ยัง ทำ ไม่ เสร็จ" เพราะ ว่า สภาพ ภูมิสถาปัตย์ อยู่ ใน สภาพ กำลัง ก่อสร้าง ถูก รื้อ ถอน และ บูรณะ ซ่อมแซม เจก เซ็น เดียว กัน ภูมิทัศน์ ทาง วัฒนธรรม

ในแง่ของงานศิลปะร่วมสมัยนั้นมีความ คล้ายคลึง กัน หลาย ระดับ ระหว่าง ศิลปิน ทั้ง สาม ประเทศ ผลงาน ดัง กล่าว เป็น ประจักษ์ พยาน ของ การ ถ่ายทอด ของ เมือง สังคม และ วัฒนธรรม ใน ขณะ ที่ ศิลปิน ใน ฐาน ที่ เป็น บัณฑิต ใน สังคม เป็นผู้ ได้รับ ผลกระทบ จาก การ เปลี่ยนแปลง ทาง สังคม อย่าง รวดเร็ว พวก เขา จึง พยายาม กำหนด ภาษา ทาง ศิลปะ แบบ ใหม่ เพื่อ แสดง ถึง แนวคิด ของ บัณฑิต จาก การ ได้ ไป เยี่ยม สูด ติ โอ ศิลปิน และ แลก เปลี่ยน ความคิด เห็น กับ ผู้ เชี่ยวชาญ ทาง ศิลปะ ของ แต่ละ ประเทศ ข้าพเจ้า รู้สึก สัมผัส ได้ ทั้ง

ความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง ศิลปิน เหล่า นั้น ข้อ สัมมติ ฐาน ของ ข้าพเจ้า ใน การ วิจัย ถึง ความ สัมพันธ์ ของ สาม ประเทศ ใน อดีต นั้น ยัง คง คลุม เคลือ แต่ ความ สัมพันธ์ ใน รูปแบบ ใหม่ ก็ เกิด ขึ้น ระยะ ห่าง ระหว่าง เวลา และ สถานที่ ของ แต่ละ ประเทศ ทำให้ เกิด ช่องว่าง ขึ้น แต่ ขณะ เดียว กัน ศิลปิน ร่วม สมัย ชาว อินเดีย และ จีน ยัง มี ลักษณะ คล้าย กับ ใน ประเทศไทย ในแง่ วิถี ชีวิต แบบ ใหม่ ใน ยุค โลกาภิวัตน์ ดังนั้น วิถี การ สร้างสรรค์ และ ท่วงท่า ศิลปะ นั้น ก็ มีความ คล้ายคลึง กัน ในแง่ ของ รูปแบบ ส่วน ประเด็น เนื้อหา ที่ พวก เขา หยิบยก ขึ้น มา นั้น แตก ต่าง กัน เนื่องจาก บริบท ต่าง กัน

ขอยกในความไม่สะดวก พูด ถึง การ เดินทาง ที่ ถูก ชิด จัง หวะ ไม่ว่าจะเป็น ด้าน กายภาพ หรือ โซเบอร์ ลิสซ์ ซึ่ง พูด ถึง ความ คล้ายคลึง กัน และ ความ แตกต่าง กัน ระหว่าง สถานการณ์ ใน เอเชีย อีกทั้ง ยัง ได้ สรรวจ ความคิด เกี่ยวกับ วิถี การ ตอบสนอง ต่อ การ เปลี่ยนแปลง ของ แต่ละ คน ถึง ชีวิต แบบ ที่ ดำเนิน ตาม แบบ แผน ประเพณี ที่ กลาย มา เป็น ชีวิต ทัน สมัย หรือ จาก วัฒนธรรม ขนบ ทก กลาย มา เป็น วัฒนธรรม เมือง และ การ อยู่ ใน ภาวะ ท่วม ท้น ของ สื่อ มวลชน ผลงาน ต่าง ๆ จะ เป็น การ ทำ ทาย ที่ คน คิด ของ ผู้ ชม ใน เอเชีย ปัจจุบัน และการ สร้าง ภาพ พจน์ ของ เอเชีย โดย มี มือ ของ สำนัก งาน การ ท่อง เทียว ของ ชาติ หรือ ของ รัฐ นั้น ๆ การ ถ่ายทอด อาจ ประยุกต์ ได้ ใน หลาย ระดับ ของ แต่ละ เมือง และ แต่ละ ประเทศ ใน บริบท ขนบ ทก ประเพณี ที่ เป็น แบบ แผน ถูก วัฒนธรรม ตะวัน ตก แทรก ซึม และ ถูก รุกราน อย่าง ไม่ มี วัน สิ้น สุด การ ไร้ ฐาน และ ความเป็น ต่าง ตัว ของ ประชากร ขนบ ท

ผู้ซึ่งอพยพไปอยู่ในเมืองใหญ่กว่าเพื่อจะหางานทำ และศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า จึงเกิดขึ้นชั้นกลางในระดับต่ำกว่าและภาคระดับชนชั้นกลาง ขณะที่ชนชั้นต่ำและแรงงานยังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้ เนื่องจากการไร้พื้นฐานอาศัยการโยกย้ายถิ่นฐาน สำหรับในระดับเมืองนั้น ความเปลี่ยนแปลงยังเกิดขึ้นในบริบทที่แตกต่างอีกด้วย ส่วนในประเทศของเราซึ่งคงมีการกลายพันธุ์และดูดซับวัฒนธรรมตะวันตกเกือบจะทุกเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เนื่องจากกระบวนการของโลกาภิวัตน์ ดังที่ Saskia Sassen กล่าวไว้ในหนังสือ Globalisation and Discontent ว่า "โลกาภิวัตน์คือกระบวนการที่ก่อให้เกิดช่องว่างของความขัดแย้ง ซึ่งเป็นลักษณะที่เกิดจากการโต้แย้ง ความแตกต่างภายใน การคาบเกี่ยวของขอบเขตที่ต่อเนื่องกัน"

อย่างไรก็ตามไม่เพียงแต่สถานที่เท่านั้นที่ขัดแย้งกันแต่ยังมีคนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันซึ่งต้องเผชิญกับการข้ามพรมแดนทางวัฒนธรรมที่ขัดแย้งกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด อีกทั้งยังเป็นคำพูดที่ขัดแย้งอีกด้วยในทางกลับกันพวกเขาได้สร้างสรรค์ความขัดแย้งกึ่งกลางระหว่างประเพณีกับความทันสมัยของวิถีชีวิตในทางตรงกันข้ามมัน ก็คือกระบวนการกลายพันธุ์กับการซึมซับเนื่องมาจากการคาบเกี่ยวของขอบเขตที่ต่อเนื่องกัน ทั้งนี้จึงหมายถึงการผสมผสานของทุกสิ่งทุกอย่าง นับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นกับระดับโลกาภิวัตน์ทางเหนือ ได้ตะวันตกและตะวันออก เรื่องของจิตใจกับเทคโนโลยีและอื่นๆ การผสมผสานของลักษณะการ

ดำเนินชีวิตประจำวัน เกือบทั้งหมดเป็นสิ่งที่น่าสนใจและการผสมผสานกันประเภทนี้สามารถสร้างสรรค์งานต้นแบบใหม่ได้ เช่นในส่วนของงานนิทรรศการ "ขอยกยในความไม่สะดวก"

เรื่องราวของบินดิ คาราโอเกะ และ ปิศาจแห่งมหานคร

ขั้นตอนหลายอย่างที่ปรากฏขึ้นในงานนิทรรศการนี้ก็เพื่อให้สัมผัสกับแนวความคิดว่า "ขอยกยในความไม่สะดวก - กำลังก่อสร้าง" ศิลปินบางคนทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพในวิถีชีวิตคนเมือง เช่น ผลงานของเจิน เล้าจง (จีน) หัศนีย์ เศรษฐเสรี (ไทย) และบางคนทำงานที่เน้นเรื่องพื้นที่ทางจิต และเน้นเรื่องของเอกลักษณ์เฉพาะตน พูดถึงความเปราะบางที่อยู่ในสังคม และสะท้อนประการณ์ของดินแดนอื่นๆ

ผลงานภาพถ่ายของเจิน เล้าจง พูดถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของทัศนียภาพของเมืองในกวางโจว เขาจึงบันทึกการเปลี่ยนแปลงนี้ ด้วยกล้องถ่ายรูปและจับเอาช่วงเวลาของเมืองที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ เขาได้ถ่ายภาพวิวของสภาพเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างต่อเนื่องและสร้างเป็น โมเดลเล็กๆคล้ายกับอนุสาวรีย์ของเมืองขนาดย่อมขึ้นมาใหม่แล้ว จึงถ่ายภาพกับสถานที่ต่างๆ ในเมืองเป็นแบ็คกราวนด์ อย่างไรก็ตามมันเป็นสิ่งที่ท้าทายกับศิลปินที่จะตามเก็บภาพเหล่านั้นได้ตลอดเวลา เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีนนั้นเป็นไปได้อย่างรวดเร็วมาก จึงเป็นสิ่งที่ลำบากพอสมควร สำหรับเขาที่จะเก็บเกี่ยวเรื่องราวการ

แปรสภาพอย่างรวดเร็วของเมืองตนเองสำหรับ ในงานของเล้าจงต่างจากทัศนียภาพที่ทัศนียสนใจในกระบวนการความคิด การแปรเปลี่ยนทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีการตั้งข้อสังเกต เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของชาติ และการถ่ายเท (เลียนแบบ?) ทางวัฒนธรรมระหว่างตะวันตกกับตะวันออก เขาจึงเน้นแนวคิดเกี่ยวกับการผิด กาลเทศะ วัฒนธรรมจะสื่อความหมายใน บริบทที่แตกต่างกันได้อย่างไร ในโครงการ "ตรุษจีน" เป็นงานศิลปะจัดวางที่ เขาได้สร้างภาพวัฒนธรรมจีนที่ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย โดยที่มีการจัดสถานที่ที่เป็นเสมือนเวทีเพื่อให้ผู้คนเตรียมจัดงานเทศกาลฉลองตรุษจีน หัศนีย์จะเสนอข้อสังเกตว่า ในงานของเจิน เล้าจงในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อและเปลี่ยนบริบทของพื้นที่แสดงงาน ซึ่งมีครอบครัวชาวจีนเป็นเจ้าของพื้นที่แสดงงานศิลปะที่ไซแคม-อาร์ตสเปซ

ส่วนสุพจน์ คุปตะ และ มนต์รี เต็มสมบัติสะท้อนภาพของปัจเจกต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยการ ทำงานด้วยเทคนิควิดีโอ เพอร์ฟอร์แมนซ์ สุพจน์ ทำงานแฝงไว้ด้วยปฏิกิริยาส่วนตัว เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทาง สังคมเมืองและชนบทกับแนวความทางความเชื่อของพิธีชำระล้างให้บริสุทธิ์ ด้วยการใช้มูลวัวซึ่งใช้เป็นส่วนประกอบหลักในการเชื่อมประสบการณ์ในวัยเยาว์ของเขาที่อาศัยอยู่ในเมืองพินาร์ซึ่งอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง เขาตั้งคำถามถึงตัวตนของเขาระหว่างวิถีชีวิตสมัยอยู่ชนบทกับวิถีชีวิตทันสมัยในเมืองประสบการณ์

ของสุพจน์ สามารถเปรียบเทียบได้กับมนตร์ในบริบทของไทยเด็กจากเมืองพินาร์หรือชาวพินาร์ อาจเทียบได้กับเด็กอีสาน เนื่องจากเมืองมีสภาพกันดารยากจนและด้อยโอกาสในการศึกษาไม่สามารถเข้าถึงความเป็นส่วนกลางได้ มนต์รีจึงพูดถึงประเด็นนี้โดยผ่านโครงการ "เด็กเลี้ยงควายกรุงเทพ" ของเขาพยายามจะเสนอแนวคิดของการขาดโอกาสทางการศึกษาในหมู่บ้านของเด็กๆแถบนั้น อะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากว่า เขาไม่ได้มีประสบการณ์ ในการศึกษาอย่างดีเด็กอีสานก็คงจะมายึดอาชีพคนขับรถ แท็กซี่ในกรุงเทพฯ หรือเป็นพ่อค้าเร่ เด็กปั๊มหรือเด็กบาร์อาโกโก้ย่านพัฒนา พงษ์

ประเด็นของสถานะภาพของผู้หญิงในสังคมใหม่ของ ประเทศที่กำลังพัฒนานั้นถูกหยิบยกขึ้นมานำเสนอในหลายแง่มุม ภารตี แคร์ และชุย เชียว เหวิน มงอบบทบาทของผู้หญิงในสังคมใหม่ในบริบทที่แตกต่างกัน ภารตีพูดถึงเกี่ยวกับประสบการณ์ของเธอในฐานะชาวอินเดีย พลัดถิ่นที่กลายมา เป็นคนต่างด้าวในบ้านเกิดตัวเอง ภารตีได้นำเสนอผลงานในฐานะผู้หญิงชาวอินเดียในสังคมปัจจุบันโดยการใช้บัณฑิตซึ่งมีลักษณะคล้ายงูหรือสเปิร์มอันเป็นเหมือนสัญลักษณ์ได้ทั้งแบบประเพณีนิยม และแบบทันสมัยซึ่งขณะนี้เป็นที่นิยมทั้ง หญิงและชาย การใช้บัณฑิตในฐานะที่ผลักดันบทบาทของผู้หญิงอินเดียในวันนี้ให้มีฐานะเท่าเทียมกัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างเผชิญปัญหาอุปสรรคในเรื่องการกีดกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเก่ากับสิ่งใหม่เกิด

ขึ้นแตกต่างกันในงานของชุย เซียว เหวิน ซึ่งเป็นผลงานนำเสนอในวิดีโอยาว 5 นาทีที่ เธอได้แอบบันทึกภาพ ของผู้หญิงทำงาน กลางคืน จีนในห้องน้ำของคาราโอเกะ แห่งหนึ่งที่ กรุงปักกิ่งด้วยกล้องวิดีโอขนาดเล็ก ที่ซ่อนไว้ในกระเป๋าทันที่ที่เป็นอาณานิคม ส่วนตัวที่สุดที่พวกเขาจะมีอิสระได้ในช่วงเวลานั้นๆ ของเธอเอง แต่ก็ยังเปรียบเสมือนวิถีชีวิตสองแบบระหว่างคนทำความสะอาดที่ทำงานในบาร์คาราโอเกะและเด็กสาวๆ ไปเปลี่ยนวิถีชีวิตตามแบบสังคมยุคใหม่ ซึ่งชุย เซียว เหวินได้นำเสนอความเป็นจริงทางสังคม โดยให้ผู้ชมเป็นผู้ตัดสิน

คาราโอเกะก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของความบันเทิงที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ของวัฒนธรรมใหม่ในจีนไปควบคู่กับยาเสพติดและอินเทอร์เน็ต ชีวิตใต้ดินที่ปรากฏในผลงานของ ชุย เซียว เหวิน นั้นต่างจากมุมมองของหวัง กงชิง ผู้ซึ่งหยิบประเด็นความบันเทิงในหมู่ครอบครัวมากรวีดีโอ คาราโอเกะ ซึ่งมีภาพผู้คนกำลัง ร้องเพลงนั้นกลับสะท้อน ให้เห็นภาพปากที่กำลังขยับเปิดกว้างมันดูจะเป็นเหตุการณ์ที่เกินจริงซึ่งพวกเขามักโดนครอบงำด้วยเทคโนโลยี ขั้นสูง

ซามิลา ซามันด์ โดยวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์อินเดียแปรรูปเปรียบเทียบระหว่างความเป็นท้องถิ่นและความเป็นสากล ผลงานวีดีโอ ภาพถ่าย และ ซีดีรอม พูดถึงการปะทะกันของสิ่งเก่า และสิ่งใหม่ และตั้งคำถามถึงเอกลักษณ์ของคนอินเดียในยุคโลกาภิวัตน์

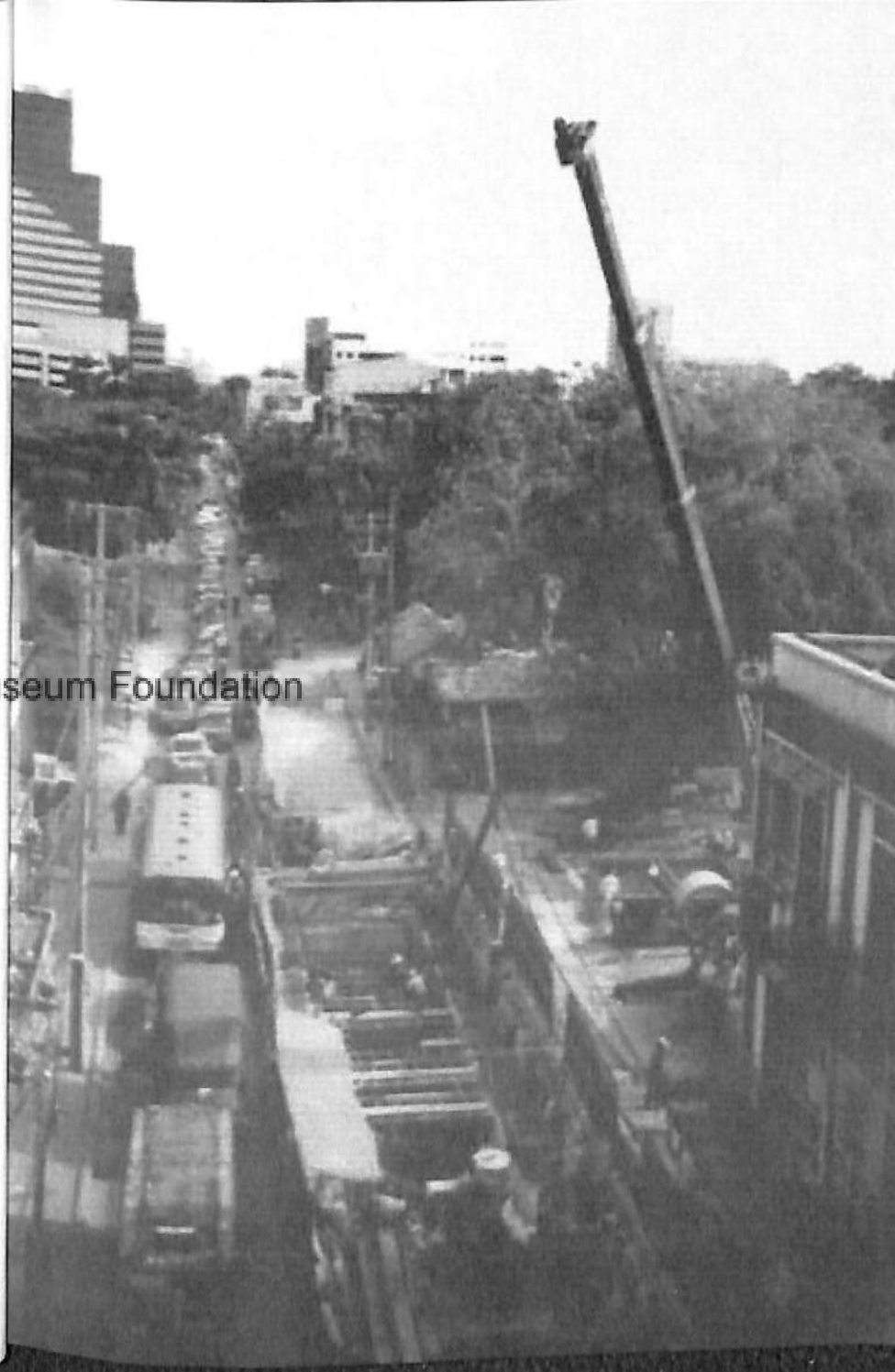
ไมเคิล เซาวานาคล้ายเล่นกับพฤติกรรมของคนเอเชีย โดยการหยิบยกเอา วัฒนธรรมการใช้คำว่า "ขอโทษ" เป็นคีย์เวิร์ด ในผลงานชุดใหม่ เขาได้เชิญชวนให้คนมาขอโทษเพื่อนและญาติของพวกเขาด้วยการส่ง อี การ์ดไปให้กันและกัน

สิ่งที่น่าจับตามองก็คือการที่พวกเขาจะไปได้ไกลแค่ไหนและเราจะสามารถไปได้ถึงเส้นชัยได้อย่างไร และเมื่อไหร่เราจะหนีห่างจากการขอโทษขอโพยได้สักที เมื่อพวกเขาถึงจุดที่สิ้นสุดของสภาวะที่ "กำลังปรับปรุง" เรา อาจจะสามารถยุติการพูดคำว่า ขออภัยในความไม่สะดวก และปลดปล่อยสัญลักษณ์ "กำลังก่อสร้าง" ออกจากบริเวณนั้นได้ แต่ว่าเมื่อไหร่กันล่ะ?

Rama IX Art Museum Foundation

15 กุมภาพันธ์ 2545

กรุงเทพ

works

Rama IX Art Museum Foundation

CUI Xiuwen : ชูย เชี่ยวเหวิน

Sorry for the inconvenience

- this is a very meaningful subject matter.

The beginning and development of mankind - due to climatic/geographical natural condition and social environment differences have indeed created many countries and in turn, cultural diversity. But as the whole world is moving forward together, amidst technological communication and changing beliefs, people from all stripes in the world learn to react and improve from each other.

As humans develop relational exchange by sharing custom habits, cultural background and economics differences, inevitably certain problematic understandings and foundation may arise. Even though this existing 'misunderstanding' is normal, yet has given human's communication lots of inconvenience.

Lady's, 6.12 mins., video, 2002.

Take language for example. With thousand of languages around, it affects and brings lots of trouble. Cultural habits might also lead one to approach towards certain fundamentals with a little false impression. Yet in the midst of the misconception, there can also evoke some humour and laughter, a rich significance can then be enforced.

Art can also accommodate some of this ability. When one chooses to go to appreciate a certain artwork and those who unknowingly stumble onto the same artwork are bound to develop a different reaction. But no matter what kind of reaction, it will bound to influence one's partiality.

Will this then trigger off a certain 'inconvenience'? Please forgive then.

Cui Xiu Wen

Translated from Chinese by Josef Ng